

Endvidere foreslaaes en ny § 3, saalydende:

„Denne Lov gjælder for 1 Aar efter Lovens Emanation.“

Det til § 1 stillede Endringsforslag tilligemed selve Paragraphen fattes under Forhandling.

Tang: Det Endringsforslag, der er stillet til § 1, gaar jo ud paa at forandre en Tidsbestemmelse, den 30te December til den 10de December. Det er altsaa en Forkortning af den Tid, hvori der maa fistes, og kunde maastee ansees som en Redactionsforandring, idet det altid har været Meningen, at det kun skulde være til den 10de December og ikke til den 30te. Tidsrummet fra den 10de til den 30te December indbefatter tillige en Deel af Julen, hvori intet Fiskeri finder Sted.

Da Ingen videre begjærede Ordet, fattes

Forslag af Nørgaard, Borgen, Milling, Tang og C. Hansen til § 1:

At der istedetfor: „30te December“ fattes „10de December“, under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 35 Stemmer.

Dernæst fattes Endringsforslaget til § 2 tilligemed selve Paragraphen under Forhandling.

Tang: Det i nærværende Endringsforslag omhandlede Redskab, Sauglystren paa Rine, er forbudt ved Loven om Fiskeriet i Liiisfjorden, hvilket har foraarsaget mange Fiskere, der boe ved de dybe Bunde, stort Afbræk, da de ikke der kunne fiske med deres lange Stænger indtil 24 Alens Længde, men maae sætte Lystren paa Rine. Hvad der har gjort, at dette Redskab er blevet forbudt ved Loven, antager jeg fornemmelig er, at Redskabet er meget lettere at føre end de egentlige Lystre med Stang, og at der kan drives et større og lettere Fiskeri med dette Redskab, og dernæst, at man

har været bange for, at man skulde øbelægge eller oversøge en Deel af Aalen, idet man ikke skulde kunne føle paa Snoren, som Sernet hænger ved, naar der er Fangst paa Redskabet.

Hvad denne sidste Frygt angaar, troer jeg imidlertid den er ugrundet. I det Mindste har jeg hørt af Folk, der i lang Tid have drevet Fiskeri, at de ligesaa godt kunne føle, at der er Fisk paa deres Redskab, naar de bruge Snor, som naar de bruge Stang. Fiskerne antage, at dette Forbud gjør meget stort Afbræk i deres tilvante Næring, og det saameget føleligere, som der ikke er noget andet Fiskeri, der kan bruges paa den Tid, da dette Redskab før blev brugt. De ønske derfor naturligtvis, at Forbudet maa blive ophævet strax eller saasnart som muligt, for at de atter kunne have den Næring, de nu savne. Dette Fiskeri begrænses sig omtrent selv med Hensyn til de Steder, hvor det kan drives. Det vil sige, det kan kun drives paa de dybeste Bunde og ikke der, hvor der er Sandgrund eller Leergrund eller hvor der er Grøde. Der behøver saaledes egentlig ikke at sættes noget Grændseffjel. Imidlertid have dog Stillerne af Endringsforslaget meent, at dette kunde være til Nytte, i Særdeleshed for at ophjæpe Folk, som ikke ere inde i Localiteterne og Forholdene, om, hvor det egentlig er, at dette Fiskeri meest ønskes, og derfor har man begrænset det inden visse Bunde. Det ønskes nemlig kun drevet i de dybe Bunde, nord og vest for Den Mors, imellem denne og Thyland fra Bisund mod Vest og til Fæggesund imod Øst, og dernæst har man meent, at det kunde drives i Bunden øst og tilbeels noget syd for Den Mors, imellem Den Mors og Den Juur.

Skulde det nu være saaledes, at den høitæredede Minister er af den Formening, at Sagen ikke i dette Diebskik er tilbørlig undersøgt af Regjeringen, og at det vilde være upassende og urigtigt at ophæve en Bestemmelse i en Lov, som er givet for saa kort Tid siden, og som er begrundet paa meget vidtløftige og dybtgaaende Undersøgelser, for maastee et Aarstid efter igjen, naar man var kommen til den Overbeviisning, at man var gaaet for vidt, at ind-